

φούς του. Από τον ισχυρισμό αυτό, που γίνεται δεκτός από το Κριτήριο, συνάγεται ότι: α) οι ενάγοντες είχαν εμπιστευθεί κάποια χρήματα στον πατέρα του εναγομένου Θεοδωράνο –είτε ως παρακαταθήκη είτε με εντολή να τα καταβάλει σε κάποιους στο Αλβανιτοχώρι· β) ότι ο πατέρας του εναγομένου είχε εν τω μεταξύ αποβιώσει· δ) ότι η μητέρα και τα αδέλφια του εναγομένου συγκατοικούσαν με τον πατέρα του στο Αλβανιτοχώρι και επομένως ευδύνονταν για την εξαφάνιση των χρημάτων.

στ. 6-15[φ 185r] Επαναφορά της υποθέσεως από τους ενάγοντες με δήλωση ότι, επειδή παρήλθαν άπρακτες οι προδεσμίες που ζήτησε ο εναγόμενος και δεν εμφανίστηκε πληρεξούσιος, ζητούν την ικανοποίησή τους από την κινητή και ακίνητη² περιουσία των υπολοίπων τέκνων του Θεοδωράνου. Δεν στρέφονται κατά της χήρας του, διότι προφανώς το κληρονομικό της μερίδιο αντιπροσώπευε την «προίκα» της και επομένως δεν μπορούσαν να ικανοποιηθούν οι δανειστές του συζύγου της από αυτό³. Η δήλωση των δύο εναγόντων έχει τα χαρακτηριστικά «οπρίσματος»⁴, δηλ. ασφαλιστικών μέτρων κατά της κληρονομίας.

1. Ο Θεοδωράνος Ευσταδίου Πλάτζκου ή Πλάτζικου είχε εκλεγεί *χαρατζάρης* (εισπράκτορας των εισφορών) της Κ το 1668 και *όμοσμένος πολγάρης* (πάρεδρος) το 1682, BAR, mss. gr. 976, φφ 30v, 31v. Ήταν γιος του πρώτου προεστού της Κ, Ευσταδίου Πλάτζκου «*ἀπὸ Ἀλβανιτοχώρι Τουρνόβου τῆς Βουλγαρίας*», που είχε εκλεγεί στις 6 Ιανουαρίου 1639, BAR, ό.π., φ 26v.
2. Τα ακίνητα βρίσκονταν στο Αλβανιτοχώρι, διότι στο Σιμπίου δεν ήταν δυνατή η κτήση κυριότητας ακινήτων από ξένους, *Ist. dr. Rom.*, I, σσ. 494-495 και σημ. 54.
3. ΕΚΣ, σσ. 207-208.
4. ΕΚΣ, σσ. 200, 204.

24

1694/I/II

976/φ 185r-v

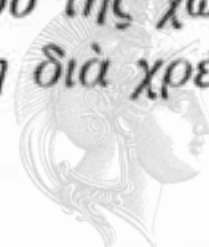
χ. Ιωάννη Αδάμη

Πρακτικό. Ενέχυρο. Επιδίκασή του στον δανειστή.

¹⁶/

‘Υπόμνημα λς’.

¹⁷/ *Εἰς ἐνθύμησιν γράφομεν, τὸ ὅσον Ἀσύμι εὐρέθηκεν* || φύλλ. 31. || ¹⁸/ τοῦ Ἰοβάνου τῆς Φίλκηνας. ἐν Ἔτ(ει) 1694. Ἰαννουαρ<ίου> 11. ¹⁹/ Τὸ ὅποῖον Ἀσύμι ἦτον ἀμανέτι βουλλωμένο μὲ τὴν βούλλαν ²⁰/ τοῦ αὐτοῦ Ἰοβάνου, καὶ μέ τὴν βούλλαν τοῦ τζελεμπῆ Ἀ-²¹/βράμη ἐπιτρόπου τῆς χώρας¹, καὶ ἦτον Ἀμανέτι βαλμέ-²²/νον εἰς τὸ σπήτι τοῦ Μοργκάνη διὰ χρέ(ος), καὶ

μετὰ ταῦτα ²³/ τὸ ἤφερεν ἐδῶ εἰς τὸ Σιμπῖνι ὁ κύρ Κωνσταντῖν(ος) {Θε-} // Θεοδώρου τὸ ἄνωθεν Ἀσύμι βουλλωμένο ὡς καθῶς ἦτον, ²/ ὕστερον δὲ τὸ ἐξεβούλλωσαν ἔμπροσθεν ἡμῶν τῶν ὑπο-³/ γεγραμμένων Πραγματευτῶν, καὶ εὐρέθηκεν ⁴/ Ἀσύμι γροσιῶν 31. ⁵/ Ἔτερα Καραγρόσια 9¼. ⁶/ 1. Δουκάτο Βενέτικο 1. ⁷/ Ἔτερα Τιμήνια καλὰ 24.

⁸/ Τὰ ὅποια τὰ ἔλαβεν ὁ Δῆμ(ος) < > τοῦ Μοργκάνη ⁹/ ὁ ἀνεψι(ὸς) < > εἰς χεῖρας του.

¹⁰⁻¹²/ Δημήτρι(ος) Νικολάου. Ἀνδρέας Μπάνογλου. Νικόλα(ος) Δοῦκα. Θεοδωρῆς Μίχου. Εὐστάθιος Μίχου. [υπογραφές χ.γρ.]

Υπήρξε, προφανώς, αδυναμία εξοφλήσεως του χρέους από τον οφειλέτη Ιοβάνο της Φίλκενας. Το ενέχυρο –ποσότητα ασημένιων και άλλων νομισμάτων–, μεταφέρθηκε στο Σιμπίου από τον τόπο κατοικίας του δανειστή για να καταμετρηθεί στο Κριτήριο και, εν συνεχεία, να το παραλάβει από την Κ ο ανηψιός του ενεχυρούχου δανειστή. Απαιτείται επομένως η μεσολάβηση του Κριτηρίου για να περιέλθει έγκυρα το ενέχυρο στην κυριότητα του δανειστή και να αποσβεσθεί η ενοχή².

Υπονοείται ότι ο Κωνσταντίνος Θεοδώρου, που μετέφερε, και ο Δήμος, ο ανηψιός του Μοργκάνη, που παρέλαβε το ενέχυρο, είχαν πληρεξουσιότητα από τον δανειστή.

1. Praefectus Transylvaniae, αρμόδιος για την εποπτεία των ξένων εμπορών, ΕΚΣ, σσ. 95 σημ. 91, 115 σημ. 73.
2. Για το ενέχυρο βλ. ΕΚΣ, σ. 204-206.

25

1696/I/11

χ. Ιωάννη Αδάμη

976/φφ 185v-186r

Πρακτικό. Διαθήκη. Κληροδοτήματα. Εκκαθάριση και διανομή κληρονομίας.

¹³/ Ὑπόμνημα λζ'.

¹⁴/ || Ἴδε εἰς || Εἰς τοὺς 1696. Ἰαννουαρίου 11. εἰς Σιμπῖνι. ¹⁵/ || φύλλ. 41. || Τὴν σήμερον ἐπαραστάθηκαν οἱ Πραγματευτάδες ¹⁶/ τῆς Κομπάνιας, καὶ ἐξεβούλλωσαν τὰ Γράμματα τοῦ ¹⁷/ μακαρίτη Ζώτου Κύρου Μπαρκότση, διὰ νὰ ἰδοῦν τί εὐρί¹⁸/ σκονται ἀπὸ τὰ Ὑπάρχοντάτου κατὰ τὴν Διάταντου ¹⁹/ ὁποῦ εἶχεν κάμη ιδιόχ(ει)ρόστου. Εὐρέθηκαν οὖν εἰς τ(ὴν) ²⁰/ Διάταντου, νὰ ἦτον εἰς τ(ὸν) κύρ Στάθην καὶ Θεοδωρῆν ²¹/ Σαφραντζῆ φλορίντζια 1500. ἤγουν Χίλια Πεντα-//{τα}κόσια, καὶ μὲ τό διαφορόντους ἔγιναν φλο-

